

faktisk sad inde med, da han bragte produktet i omsætning, men om det efter den videnskabelige og tekniske viden, der forelå på dette tidspunkt, måtte betragtes som fejlfrit. Hvis det først på baggrund af udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden på et senere tidspunkt bliver muligt at erkende, at det produkt, som blev betragtet som fejlfrit, i virkeligheden er farligt, er der tale om de såkaldte udviklingsskader, for hvilke producenten ikke ifalder ansvar.

Til stk. 2

Efter *stk. 2* er producenten ansvarsfri, hvis defekten først er opstået *efter*, at han har *bragt* produktet i omsætning. Producenten har ingen indflydelse på, at et produkt bliver defekt på grund af f.eks. slid eller forkert brug. Det er derfor naturligt, at han ikke bliver ansvarlig herfor. Om forståelsen af begrebet omsætning henvises til bemærkningerne ovenfor under § 7, stk. 1, nr. 1.

Opstår defekten efter, at produktet er bragt i omsætning af producenten, men inden importøren eller leverandøren, efter § 4, stk. 2 eller 3, omsætter dette, vil importøren eller leverandøren være ansvarlig herfor.

I overensstemmelse med direktivets artikel 7 litra b er producentens bevisbyrde lempet. Således skal producenten efter § 7, stk. 2, alene antageliggøre, at betingelserne for ansvarsfrihed er til stede. Dette vil typisk kunne ske ved, at producenten antageliggør, at produktet var fejlfrit, da det forlod hans kontrol, eller at det må antages, at defekten først er opstået senere.

I direktivteksten er det udtrykkeligt anført, at producenten er ansvarsfri, hvis det enten må antages, at defekten ikke var til stede på det tidspunkt, da han bragte produktet i omsætning, eller hvis defekten må antages at være opstået senere. Det er ikke fundet nødvendigt, at medtage ordene »eller at denne defekt er opstået senere«, da dette forhold er dækket af den foreslåede formulering af stk. 2.

Til stk. 3

Ansvarsfrihedsgrunden i § 7, stk. 3, omfatter efter sin ordlyd alene delproducenten herunder råvareproducenten.

De fleste industriprodukter består af en eller flere komponenter, som færdigvareproducenten ikke har fremstillet. Det er producenten af sådanne komponenter, der omfattes af stk. 3. Disse producenter bliver herefter ansvarsfri, hvis defekten kan

tilskrives udformningen af det færdige produkt eller præcise anvisninger, som færdigvareproducenten har givet delproducenten.

Til § 8

Bestemmelsen svarer til direktivets artikel 9, litra b.

Ansaret for *forbrugertingskader* er i overensstemmelse med direktivet begrænset, således at den del af skaden, som ikke overstiger 500 ECU, svarende til ca. 4.000 kr., ikke erstattes. Har et defekt produkt ved samme begivenhed voldt skade på flere genstande, fradrages der i den samlede erstatning for tingskade et beløb, der modsvarer 500 ECU. Begrebet ECU er defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2626/84 af 15. september 1984.

Om betydningen af egen skyld i forbindelse med tingskadeerstatning henvises til bemærkningerne til § 9, stk. 2.

Direktivet om produktansvar indeholder ikke en beskrivelse af, på hvilket tidspunkt omregningen til national mønt skal ske. I 2. pkt. foreslås det, at omregningen til dansk mønt foretages efter kursen på den dag, da skaden indtrådte. Parterne kan naturligvis aftale, at omregningen skal ske efter kursen på et andet tidspunkt, jfr. forslagets § 13. Justitsministeriet vil være opmærksom på, hvorledes dette problem foreslås reguleret i de øvrige medlemslande og eventuelt på baggrund heraf forslå formuleringen af § 8, stk. 1, 2. pkt. ændret.

Til § 9

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til direktivets artikel 8, stk. 2.

Efter denne bestemmelse kan erstatning nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte på grund af egen skyld har medvirket til skaden. Ordet erstatning dækker såvel erstatning og godtgørelse for personskade, erstatning for tab af forsørger samt tingskadeerstatning, jfr. lovforslagets § 2. Udtrykket »medvirket til skaden« dækker på samme måde som det tilsvarende udtryk i erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2, såvel egen skyld som accept af risiko.

Efter direktivet vil erstatning også kunne nedsættes eller bortfalde, hvis en person, som skadelidte er ansvarlig for, har begået en fejl. Efter gældende ret vil et sådant forhold også kunne medføre nedsættelse af erstatning til skadelidte. Justits-